

“Allâh yolunda öldürülenlere “ölüler” demeyiniz. Bilâkis onlar diridirler, lâkin siz anlamazsınız.”

(el-Bakara, 154)

1985'ten Günümüze Uzanan Hüdâyî Yolu....

Aziz Mahmud Hüdâyî Vakfı
Üsküdar'dan Dünyaya Açılan Kapı

“Allâh Teâlâ'dan bütün kalbiyle şehîdlik dileyen bir kimse, yatağında ölse bile, Allâh ona şehîdlik mertebesini ihsân eder.”

(Müslim, İmâre, 157; Nesâî, Cihâd, 36)

FİLİSTİN'E... DİNMEYEN ACIYLA...

İnsan kendi iç huzurunu elde ettiğinde, tüm insanlıkla huzur ve barış içerisinde olacaktır.

İçinde bulunduğumuz zaman, Peygamber Efendimiz (s.a.v)'e Mekke'de ilk vahyin geldiği zamana benzemeye başlıyor. İlk Müslümanlar tam bir çaresizlik içerisinde, ekmeksiz, susuz bırakılmış, evlerinden çıkarılmış, işkence ve ölümlerle tehdit edilmişlerdir. Hicret etmek zorunda bırakılmışlar, evsiz, yurtsuz bir şekilde baskılara maruz kalmışlar, işlerinden, memleketlerinden, ailelerinden koparılmışlardır. Mekke, iktidar ve kibirden sarhoş olmuş reislerinin yüzünden zulüm, düşmanlık ve nefret yeri haline gelmiştir.

Filistin ve Irak'taki durumdan bir farkı var mı? Resul-u Ekrem Efendimiz (s.a.v) de çöllerde annesiz, babasız, eğitimsiz, fakir, yalnız bir yetimdi. Modern toplumların çölünde yalnız bırakılanlar O'na benzer. Eğer kulluk vazifemizin bilincine varırsak, zekâtın günümüzde diğer hiçbir zamanda olmadığı kadar elzem olduğunu farkına varırız. Ahir zaman ızdırabın ve pür ihtiyacın ağırlığını karnında taşıyan bir zamandır.

Yetimler hiç tükenmemiştir! Dünya nüfusunun büyük bir bölümü manevi yetim, mülteciler, göçmenler, yoksullar, kimsesizler, evsizler, zulme uğrayanlar, dullar, savaş mahkûmları olmuştur. Gazze'deki

insanlar

ise kendi topraklarında yetim ve mülteci oldular. Kendi sokaklarında bombalar altında ölmeyi bekliyorlar. Bunlar modern dünyanın yetimleridirler.

Cenab-ı Allah 'Ben kalbi kırık olanlarla beraberim' buyuruyor. Bu, İslam dininin temel öğretilerinden biridir. Rahman ve Rahim olan Rabbimiz ezilenlerle, kimsesizlerle, yetim ve öksüzlerle, musibet zedelerle beraberdir; yani Allah O'na ihtiyacı olanlarla beraberdir. İhtiyaç sahiplerine yardım etmek Allah'ın kullarından beklediğini yerine getirmektir. O'nun mahlûkatna yardım etmekle ve yarattıklarına faydalı olmakla halkın gayesi gerçekleşmiş olur.

HÜDAYİ GAZZELİLERLE...

Hayırsever Hüdai gönüllülerinin yapmış olduğu bağışlar Filistin'deki kardeşlerimizin yaralarını sarmaya devam etmektedir. Hüdai gönüllüleri ilk günlerden itibaren gerekli çalışmalara başlamış, imkanlarını Gazzeli ihtiyaç sahiplerine ilaç, gıda ve nakit olarak ulaştırmaya çalışmıştır.

Bu alanda yapılan en son çalışma ise bazı sivil toplum örgütleriyle işbirliği yaparak bir kargo uçağı ile tıbbi malzemenin gönderilmesidir.

1.051.000 TL değerindeki 40 tonluk ilaç ve tıbbi malzemeyle yüklenen Türk Hava Yollarına ait Aras isimli kargo uçağı 28 Ocak 2009 saat 15:00 de Atatürk Havalimanından kalktı. Saat 17:30da Mısır Arish Havaalanına inen kargo uçağı Deniz Feneri Derneği, Yeryüzü Doktorları ve Hüdai Vakfı yetkilileri tarafından karşılanarak, malzemelerin Gazze'ye ulaştırılması için gerekli çalışmalara başlanıldı.

Deniz Feneri Derneği, Aziz Mahmud Hüdai

Vakfı, Yeryüzü Doktorları ve İsrâ Derneğinin işbirliğiyle gönderilen kargo uçağındaki tıbbi yardım malzemeleri ağırlıklı olarak Gazzede acil ihtiyaç olduğu bildirilen yoğun bakım ve travma merkezlerinde kullanılmak üzere talep edilen nitelikli malzemelerden oluşmaktadır.

Yine vakfımıza yapılan bağışlarla 1600 Gazze'li aileye erzak yardımı yapılmış, Hüdai Gönüllülerinin şefkat elleri Müslüman kardeşlerinin yaralarına merhem olmaya çalışmıştır.

Vakfımız sizlerin desteğiyle bu ve benzeri yardımlarda bulunmaya devam etmeyi planlamaktadır.

Katkıda bulunan tüm hayır sahiplerine teşekkür eder, desteklerinin devamını bekleriz.

ÇANAKKALEYE DOĞRU

ÇANAKKALE'Yİ ÖLÜMSÜZLEŞTİREN

Çanakkale Muhârebeleri'nde iki zafer birden kazanılmıştır. Bunlardan biri, düşmana karşı zâhiren kazanılan maddî zafer; ikincisi ise, ruh ve mânâ, fazilet ve fedakârlık, din, iman ve vatan sevgisi hususlarında yaşanan ve aslâ mâzî olmayan mânevî zaferdir. Bu zafer, Türk milletinin tarihindeki eşsiz bir şeref tablosudur.

Bedir savaşı, nasîlîmânın küfre karşı ilk direnişi ise, Çanakkale de, - tâbir câizse- İslâm'ın son karakolunun müdâfaasıdır. Bu zaferin bilebildiğimiz kadarnı-la iki sebebi vardır. Cenâb-ı Hak, Enfâl Sûresi'nin 33. âyetinde bunu şö-y-le bildi-rir:

“1. (Rasûlüm) hâlbuki Sen onların içinde iken Allah, onlara azâb edecek değildir.

2. Ve onlar mağfiret dilerlerken de Allah onlara azâb edecek değil-dir.”

Çanakkale Muhârebeleri'nde kahraman askerimiz, bu âyetin muhtevâsını gönlüne nakşederek apayrı bir iman heyecanı içindeydi. Yâni her neferin sinesinde Peygamber Efendimiz'in engin muhabbeti yer almaktaydı. Sanki Be-dir'den esen bir sabâ rûzgârı Çanakkale'ye rûhânîyet tevzi ediyorduz. Nitekim düşman çemberi içinde kalan Binbaşı Lütfü Bey'in, o hengâmede canhıraş bir şe-kilde:

“Yetiş yâ Muhammed, kitabın elden gidiyor.” feryâdıyla istimdâd etme-si, bunun en aşîkâr bir ifâdesidir.

İkinci keyfiyet ise, elimizde bulunan hâtrâtların ifâ-desine göre, her asker o tehlikeli zamanda bile, bir vakit namazını dahi kaçırmamaya dikkat etmiş ve Cenâb-ı Hakk'a dâimâ ilticâ hâlinde bulunmuştur. İşte Çanakkale'yi ölümsüzleştiren kahraman ordumuz, Allâh'ın yardımına mazhar olacak seviyede yüksek bir iman vecdi içinde vatanını müdâfaa etmiştir.

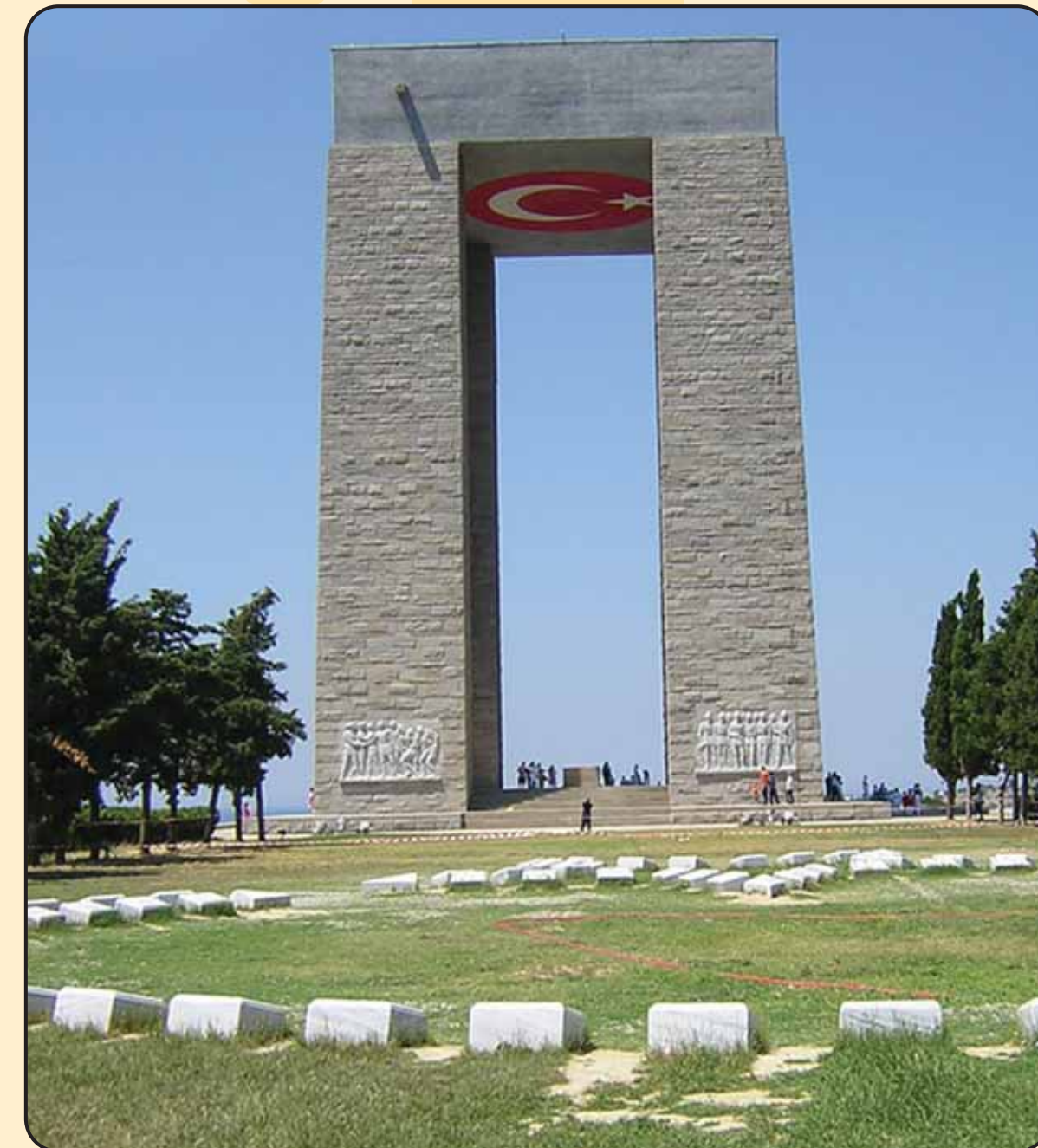
Osman Nuri TOPBAŞ

ÇANAKKALE ŞEHİTLİĞİNDE 500 FİLİSTİNLİ YATIYOR

Yıllardır savaşın sürdüğü bir toprak parçası üzerinde varlık mücadelesi veren Filistinlilerin, Gelibolu Yarımadası'nda Boğaz'ı geçmek isteyen İtilaf devletlerine karşı canla başla savaştığı belirtilir.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi (ÇOMÜ) Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Burhan Sayılır, Türk ve Araplardan oluşan 500'e yakın Filistinli askerden 88'inin Çanakkale'de şehit olduğunu, bir kısmının ise götürüldüğü hastanelerde şehit düştüğünü anlattı. Sayılır, savaş süresince yaklaşık 400 askerin de dizanteri, zatürre, tifo gibi hastalıklar nedeniyle hayatını kaybettiğini ifade etti.

Filistinli şehit askerlerin Seddülbahir, Arburnu, Anafartalar ve Kireçtepe'deki muharebelere katıldığı dile getiren Yrd. Doç. Dr. Burhan Sayılır, "Filistin'in Nablus, Kudüs, Yafa, Gazze, Halilürrahman, Tulkarim gibi yerlerinden gelen askerler, Çanakkale'de başta 57. Alay olmak üzere 13, 14, 27 64, 72, 77'nci alaylarda diğer Mehmetçiklerle düşmanın karaya çıkmaması için canla başla mücadele etti." dedi. 1. Dünya Savaşı'nın ardından Filistin'in Osmanlı Devleti'nden koptuğuna işaret eden Sayılır, ülkelerini savunmak için Türk ordusu içinde Çanakkale Savaşı'na katılan Filistinlilerin, bugünkü vatanlarından çok uzakta, ama uğruna şehit oldukları vatan topraklarında huzur içinde yattığını kaydetti. Çanakkale - AA

ŞAİR MUHAMMED İKBAL'İN, O'NA (S.A.V.) SUNDUĞU “ÇANAKKALE KANI”

Şair Nedvi Ebul Hasan anlatıyor: Lahor'da bir meydanda ciddi bir toplantı olmuştu; sayılamayacak kadar kalabalık vardı, heyecan son haddine gelmişti. Trablusgarp işgal edilmişti ve arkasından Çanakkale'ye geçilecekti. Lahor halkı, sırtlarındaki elbiselerine kadar, evlerindeki bakura kadar çıkarıp verdiler. “Osmanlı'nın, Mehmetçğin imdadına” diyorlardı, vagonlara yükleyip gönderiyorlardı. Konuşma kürsüsü hazırlanmıştı. Nazarlar bir tarafa tevecçük etti, belli ki büyük bir âlim şair geliyordu. O gelen insanda, bütün bir milletin ısrabını çekmenin havası saklıydı, iki büklümdü. Konuşma kürsüsüne çıktı. Çok belagatlı ve tatlı konuştu, insanları coşturmuştu. Müslümanlara yardım etmenin faziletini anlatıyordu:

Bu zaman hengamesi bana ağır geldi;
Pılımlı pırtımlı toplayarak bu dünyadan göçtüm.

Hayatımı, akşam ve seher sınırlarında geçirdim.
Ama dünyanın eski düzenini öğrenemedim.

Melekler beni, Hz. Peygamber'in huzuruna götürdüler;
Rahmet âyetinin sahibinin önüne çıkardılar.

Hz. Peygamber buyurdu: Ey Hicaz bahçesinin bülbülü!
Senin her goncan, senin terennümünün ateşyle ısındı;

Senin gönlün aşk şarabıyla coşkundur.
Senin coşkunluğun, Allah'a secde ve niyazda bulunmaktır.

Senin, dünyanın alçaklığından göklere doğru uçtuğun zaman
melekler sana yüksekliğin sırrını öğrettiler;

Cihan bahçesinden çıkıp bana bir koku gibi yaklaştın.
Söyle bana ne gibi bir hediye getirdin! ” dedi.

Dedim: “Ya Muhammed (s.a.v.) ! Dünyada yok rahatlık,
bütün özlemlerimden ümidi kestim.

Varlık aleminde binlerce gül, lale var;
ama ne renk ne koku; hepsi vefasızdır.

Yalnız bir şey getirdim kutlanmış tekbirle
Bir şeş kan ki, eşi yoktur cennette bile!

Bu senin ümmetinin namusu, vicdanıdır.
Bu, Trablusgarp (Çanakkale) şehidi, Mehmetçğin kanıdır! ..”

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE - MEHMET AKİF ERSOY

Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyada eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi,
Tepeden vuk bularak geçmek için Marmara'ya
Kaç donanmayla sanılmış ufak bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde -gösterdiği vahşetle- "Bu bir Avrupalı!"
Dedirir: Yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünya, Yeni Dünya, bütün akvâm-ı beşer,
Kayırum kum gibi... Maşher mi, hakikat maşher.
Yedi iklimi cihânın duruyor karşısında,
Ostralya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;
Sâde bir hâdisi var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindü, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâ'ûna da zuldür bu rezil istilâ!
Ah, o yirminci asır yok mu, o mahhlük-i asil,
Ne kadar gözdesi mevcud ise, hakkıyla sefil,
Kustu Mehmetçğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrâr hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyet denilen kahbe, hakikat, yüzüz.
Sonra mel'undaki tahribe müvekkel esbâb,
Öyle müdhîş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.
Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lâğam,
Atılan her lâğamın yakıtı yüzlerce adam.
Ölümlü inirmede gökler, ölü püskürmede yer
O ne müdhîş tipidir: Savrulur enkâz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el ayak,
Yine bir şey yapabildim diyemem hatıranı.
Boşanır sırtlara, vâdilere, sağnak sağnak.
Şağıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
Yıldırım yayımlı tüfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sinelere,
Sürü halinde gezerken sayısız tayyâre.
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermiler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehlide güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;

Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat iman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahırına râm?
Çünkü te'sis-i lâhî o metin istihkâm.
Sanılır, indirilir mevki-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevki'f edemez sun'-i beşer;
Bu göğüslerle Hudâ'nın ebedî serhaddi;
"O benim sun'-i bed'i'im, onu çiğnetme" dedi.
Âsım'ın nesli... diyordum ya... neslimiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmusunu, çiğnetmeyecek.
Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda ekilmez başlar...
Vurulmuş tertemiz alından, uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düştümsü, asker!
Gökten ecâdâ inerek öpse o pâk alni değér.
Ne büyüktün ki kannın kurtarıyor Tevhid'i...
Bed'i'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazınsın?
"Gömelim gel seni tarihe" desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yelmez o kitâb...
Seni ancak ebediyetler eder istîbâ.
"Bu, taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Ruhumun vahyini duysam da geçişem taşına;
Sonra gök kubbe'yi alsam da ridâ namıyla,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyla;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzalsam oradan;
Sen bu âvizenin altında, bürünmüş kanına;
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvizeni lebriz etsem;
Tülenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hatıranı.
Sen ki, son ehl-i salibin kırarak salvetini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddin'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hürsan,
O demir çemberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, ruhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülseñ taşacaksın... Heyhât!
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...

ADRES BİLGİLERİMİZ
Gülferm Hahatun Mah. Aziz Mahmud Efendi Sk.
Cami içi No:10 Üsküdar-İSTANBUL
Telefonlar: 0 (216) 341 05 97 - 391 22 66 Fax: 0 (216) 341 24 31
Web:www.hudayivakfi.org.tr E-Mail:hudayivi@hudayivakfi.org.tr

HESAP NUMARALARIMIZ
Vakıflar Bankası Üsküdar Şubesi: 2004411
Albaraka Türk Merkez: 22759
Kuveyt Türk Merkez 1261

